

Probationes imperfectæ, quarum singule non faciunt semiplenam probationem, ne quidem cumulata faciunt plenam probationem in Criminali causa. fol. 307. n. 470.

Procurator.

Tomo 1.

Procurator falsus solutionem alterius nomine accipiens, non tenetur actione furti, si postmodum is, cujus nomine accepit, exactionem & solutionem ratam habeat. fol. 121. n. 275.

Plura de Procuratore vide, *Mandatum.*

Tomo 5.

Qui à Servitute provocat ad Libertatem, non permittitur agere per Procuratorem, bene tamen qui à Libertate vocatur ad Servitutum. fol. 155. num. 380.

Filiusfam. constituere potest Procuratorem in illis casibus, in quibus ipse agere potest. num. 381. Ab alio tamen potest Procurator constitui. eod. Minorensis non potest ad litem constituere Procuratorem in suam præjudiciali. 382.

Tutores & Procuratores non nisi post litem contestatam possunt constituere Procuratorem. n. 383. Mater gerens tutelam ne quidem actorem constituere potest. 384.

Femina non nisi pro patentibus causâ cognita procurare possunt. n. 385.

Possunt plures unum eundemque Procuratorem ad litem constituere, si non sint adversarij. n. 386.

Impeditus impedimento non perpetuo, non potest cogi ut per Procuratorem se defendat, satis est si absentiam excuset, & sententia esset nulla, si Judici constaret de impedimento. secus, esset rescindenda. fol. 156. n. 387. & seqq. In Camera Cause non aliter agitantur quam per Procuratorem. n. 391.

Procurator ad litem Servus esse non potest. fol. 156. n. 392. Nec Clericus in causis Laicorum. fol. 157. n. 393. Nec Miles. n. 394. Nec femina regulariter nisi in rem suam, & pro parentibus causâ cognita. 395. Nec accusatus de crimine. 396. Nec Minor 25. Jure Canonico, bene tamen Jure Civili, modo non sit minor 17. an. num. 398. & seqq. quamvis usu observetur Jus Canonicum. Unversum hodie Infames non admittuntur. 404. Nec denique Redemptores litium. 405.

Per constitutionem posterioris Procuratoris ad eandem causam, censetur revocatus prior. fol. 159. n. 406. Pluribus simul constitutis in solidum, ille qui prior litem contestatur, alterum excludit, alioquin simul admittendi sunt. n. 407.

In causis criminalibus capitalibus, Procurator de jure civili non nisi ad excusandum admittitur. fol. eod. n. 410. De consuetudine admittitur ad excusandum. fol. 106. n. 411. Ad defendendum admittitur in causis, in quibus poena est pecuniaria. n. 414. Denique admittitur etiam Procurator in causis famosis. fol. 161. n. 418. Acta Procuratoris falsi, non potest dominus litis post latam sententiam ratificare in suum favorem, bene tamen ante. fol. 162. n. 425.

Si procurator habet Mandatum dubium, potest excipi contra illum, nisi caveat, judicatum solvi. fol. 163. n. 432.

Procurator potest in Judicio duplici modo constitui. 1. Quando Principalis præfens coram Judice procuratorem eligit, ejusque personam confirmat cavendo de rato. 2. Si actor vel reus literas mandati offerat Judici, & ad acta redigi curet.

Extra Judicium procurator ad agendum constituitur vel coram Notario & testibus, vel literis sigillo munitis. fol. 163. n. 435. & hi modi constituendi relevant Actoris procuratorem à satisfactione. fol. 164. n. 436.

Procurator Rei verò etsi mandatum habeat, de Judicato solvendo cavere debet, nisi Principalis malit. n. 437.

In Procuratoris mandato exprimenda nomina & cognomina constituentis, adversarij, & Judicis designanda causa litis, & actus ad quos procurator eligitur. fol. 164. n. 438.

In Mandato speciali, aut cum libera, non sufficeret generalitas cum addito: *etiam speciale &c.* sed saltem unus actus specificandus, qui speciale mandatum requirit. fol. eod. n. 439. ubi exempla.

Mandato inferenda est ex parte Actoris clausula de rato habendo, quidquid procurator gesserit: item annus & dies. fol. eod. n. 440.

Procurator esse ille ipse præsumitur, qui mandatum exhibet. fol. 165. n. 441.

Expressis actibus litis contestationem requirentibus, semper subintelligitur eam esse mandatum. num. 442.

Procuratoris mandatum nõ expirat morte mandantis, si iste satisdedit judicatum solvi, quia res non est amplius inregra. fol. 165. n. 444. Potest tamen ex quibusdam causis Procurator mutari & revocari. n. 449.

Solvitur etiam mandatum renuntiatione, & quidem ex certis causis etiam post litem contestatam, nec requiritur consensus adversarij. fol. 166. n. 450. & seq. ubi vide praxin Camera.

Appellationem interpositam tenetur Jure Civili prosequi Procurator, non item Jure Canonico, & hoc videtur in praxi observari. fol. 166. n. 454. & seqq. Tenetur etiam in causa Reconventionis dominum defendere. fol. 167. n. 458.

De Syndico

De Syndico, vide in proprio loco, *Syndicus.*

De Defensore, vide, *Defensor.*

De Satisfactione Procuratoris, vide, *Satisfactio.*

Præsumitur habere mandatum ad lites, 1. qui agit præfente nec contradicente principali. 2. qui facit actum præjudicantem, v.g. solvit pro alterius debito. 3. in quem lata est sententia tanquam in procuratorem. 4. quando publicus officialis aliquid scripsit ad meam utilitatem. 5. quando agitur de modico. 6. quando in antiquo instrumento legitur mandatum. fol. 405. n. 689. 7. Exhibens scripturas crediti ad obtinendam solutionem, & probans sibi esse traditas. n. 690.

Exhibens Mandatum præsumitur esse ille, qui in mandato nominatur. n. 691.

Mandatum tandiu præsumitur non revocatum, quamdiu non appareat revocationis conjecturæ. fol. 405. n. 692. ubi referuntur.

Procurator accusatoris vel accusati quando admittatur, vide, *Accusatio.*

Prodigus.

Tomo 2.

Prodigi, postquam ei bonis interdictum est, Testamentum non valet. fol. 50. n. 226. Prius tamen factum sustinetur. eod. & fol. 53. n. 242.

Neque pro testamenti valore sufficeret, si nulla prodigalitas appareret in testamento, sicut nec in pupillo sufficit, quod malitia suppleat ætatem. Valeret tamen, si à Principe restitutus esset, etiam retentis Curatoribus, quippe qui non ad valorem actus, sed ad futurum agendum adjuncti censentur. fol. 53. n. 243.

Tomo 3.

Prodigo datur bonorum administrator, quo fit, ut sine hujus auctoritate non possit valide contrahere, nec obligari alteri, sed bene alium sibi obligare. fol. 32. n. 186.

Prodigorum inhabilitas non inducitur ipso Jure & facto, supposita etiam notorietate prodigalitat, sed requiritur Decretum Judicis declaratorium. fol. eod. n. 187.

Proditio.

Tomo 6.

Qui proditionem malitiosam facit, secundum consuetudinem in 4. partes secandus, si femina, submergenda. Immunis est, qui criminosos defert ad Magistratum, à quo ad explorandum destinatus est. Filij proditorum sunt incapaces successione. Proditor est intestabilis. fol. 182. num. 535.

Professus.

Professi in Religione incapaces Dominij, & capacitas quasi dominij, vide, *Religio, Religiosus.*

Professus quibus debeat assignare legitimam, vide ibid.

Proiecti, & Protecti Servitus.

Tomo 1.

Est Jus proijciendi adificium extra parietes, ut non quietar in alieno. Ejus species est Protectum, nempe protensio Tecli ad arcendam pluviam à patietibus, vel ad defendendas fenestras à nimio lumine. Vocanturque *Suggrundia.* fol. 247. num. 162.

Promissio.

Tomo 3.

Promissio superaddit Pollicitationi Acceptationem, cui si verborum solemnitas legitima accedat, dicitur *Stipulatio.* fol. 64. n. 1.

Promissio est actus obligativus ex Justitia commutativa, liber, ad aliquid alteri præstandum seu faciendum, vel omittendum ex ipsius arbitrio, & sic differt à mero proposito. eod.

Actus Promissorij objectum male assignatur Res ipsa, ad quam se obligat, nec etiam bene assignatur ipsa obligatio formalis, cum hæc sit ipse actus promissorius. fol. 65. n. 2.

Ut objectum promissionis sine vitioso circulo explicetur, dicendum est, quod promittens velit, quantum in se est, oppositum rei promissæ sibi esse illicitum, displicetque supremæ legislatori eo genere displicentia, quo displicent ea quæ ex intrinseca ratione repugnant Justitiæ. fol. eod. n. 3.

Ad inducendam obligationem, non requiritur tanta libertas, quæ excludat vehementem animi affectum, dummodo maneat libertas sufficiens ad graviter peccandum. fol. eod. n. 5. & seqq. Semiplena advertentia & semideliberatio non sufficit ad valorem contractus & obligationis, ne quidem si materia sit levis, sed requiritur plena. fol. 66. num. 9.

Non solum Jure positivo, sed etiam Jure natura spectato, actus mere Internus est Insufficiens ad inducendam obligationem. fol. 67. num. 10. & seqq. etiam si voluntas interna fuisse aliquo signo externo expressa, v.g. scripturâ, quæ tamen nemini innotuisset, adhuc voluntas maneret interna, & posset semper absque iniustitia revocari, quia adhuc subest pleno dominio sui suppositi. fol. 69. num. 116.

Ut promissio exterius manifestata obliget, requiritur Jure natura acceptatio promissarij: satis tamen est, si alius ejus nomine vel auctoritate acceptet. Unde & ipse Magistratus potest hujusmodi promissionem privato subdito factam acceptare, supponendo ejus voluntatem etiam ignorantis, si ita expedire videbitur. fol. 70. n. 19. Unde promittens potest ante acceptationem resiliere. Quod si Lex resiliationi resisteret, promissarius solum acquireret jus, ut alter expectet, donec deliberet, an velit acceptare. eod. & seqq.

Etiamsi vera esset quorundam opinio, quod acceptatio non requiritur jure naturæ, requiritur tamen jure positivo, saltem regulariter, & ideo antea recedat revocata promissione fit inanis acceptatio posterior. Et hoc procedit etiam de jure Canonico. fol. 71. n. 21. & hæc procedunt, etiamsi promissio facta esset cause pia. n. 22.

Acceptationem antecedentem seu anticipatam, etiam universalem sufficere, ut accedente pollicitatione nascatur obligatio, colligitur ex varijs Legibus. eod. ubi exemplum in emancipatione Infantum.

Juramentum accedens pollicitationi, æquè pendet ab acceptatione, ac ipsa pollicitatio. eod.

Sicut non potest quis per actum Internum obligari, ita nec potest quis per actum merè Internum deobligare alterum sibi obligatum. Non est tamen ad deobligandum necessaria acceptatio alterius, sed sufficit exterior manifestatio voluntatis cessivæ Juris. fol. 72. n. 23, & seq.

Acceptatio quando requiritur, debet etiam esse manifestata, & in alicujus hominis notitiam venisse. fol. 73. n. 25.

Ut quis absenti obligetur, satis est, ut illi per quemcumque; innotescat pollicitatio, sique acceptet, nec opus est id specialiter nuntiari. fol. eod. num. 26.

Si Promissor ante acceptationem moteretur, adhuc potest ad promissario acceptari, sed non ab hujus hæredibus. fol. 74. n. 27.

Sufficiens est acceptatio, si fiat verbis æquivocis, sed procedentibus ab animo acceptandi. Unde etiam in certis circumstantijs silentium potest esse sufficiens acceptatio. fol. 74. n. 28.

Qui simpliciter & absolute promittit factum alienum, & non exprimit se curaturum, de Jure Civili non obligatur, nec contra eum datur actio. Si tamen voluit se obligare ad procurandum factum alienum, in Conscientia obligabitur ad Procuracionem seriam, & sinceram. fol. eod. num. 29. Si promissit se curaturum, & non curat, tenetur ad interesse. eod. Sunt tamen aliqui casus in Jure, quibus promittens factum alienum, etiamsi non exprimerit, tenetur ad procurandum, vel ad interesse. 1. Quando quis censetur promittere factum hæredis, eò quod ipse non possit amplius præstare. 2. Quando quis promittit alium compariturum in Judio. 3. Quando quis promittit alium ratum habiturum. 4. Quando promittit rem pupilli per alium salvam futuram. 5. Promittens factum servi vel filij, si non adigat tenetur ad interesse. 6. Promittens factum alienum sub pena, censetur se solum ad penam obligare. n. 30. ad quam tamen non tenetur, si conatus est procurare, sed non sequitur effectus. n. 31.

Plura vide, *Stipulatio*.

Prorogatio Jurisdictionis.

Tomo 5.

Prorogatio est extensio Jurisdictionis ad Personas, Causas, & Locum, in quas & in quo alijs Jure non competit, consensu earundem partium facta. fol. 13. n. 53. Sufficit autem consensus tacitus, v.g. per litem contestationem. n. 54. Non tamen sufficeret, si à partibus per errorem Juxta incompetens electus esset. eod.

In causis Ecclesiasticis non potest Jurisdictionis Judicis secularis prorogari in Petitorio. In Possessorio, cum possit Juxta secularis à Clerico contra Laicum agente adiri, poterit etiam Jurisdictioni prorogari. fol. 16. n. 66.

In causis feudalibus ad Dominum spectantibus, non potest sine Domini consensu Jurisdictioni prorogari. fol. eod. n. 67.

Pupilli & Minores non possunt prorogare sine auctoritate Tutoris, nisi certi essent de victoria. fol. eod. n. 68. & seq. Tutor tamen potest prorogare. n. 70. Sicut & habens speciale mandatum, vel generale cum libera. eod.

Clerici possunt quidem prorogare Jurisdictionem Judicis Clerici, sed non Laici. fol. 16. n. 71. & seqq. Quod non rectè extenditur ad Studiosos, quasi Jurisdictionem prorogare non possint, ex eo, quod inviti non possint ad alium quam suum Rectorem trahi. fol. 17. n. 75.

Jurisdictioni contentiosa potest prorogari, etiam Judicis inferioris illo à quo prorogatur. Voluntaria verò non nisi illius, qui major est illo à quo prorogatur. fol. 18. n. 76.

Exempti, & immediate subjecti Papæ, quamvis non possint se secundum forum contentiosum subijcere Episcopo, in foro tamen Sacramentalis Penitentiae ad absolutionem à peccatis, & ad petendam dispensationem, accedere possunt ad Episcopum Diocesenum. fol. 18. n. 77.

Nulla Jurisdictioni Delegata, nisi in ipsa delegatione expressum fuerit, potest de persona in personam prorogari. fol. eod. n. 79. exceptiones duas vide n. 52. fol. 13. & n. 80.

Jurisdictioni criminalis non potest in causa criminali unquam prorogari. fol. 19. n. 82.

Post litem contestatam non licet uni penitere de conventionem in prorogationem, altero invito: imò ne ante litem contestationem. fol. 19. n. 83. & seqq. ubi Leges conciliantur.

Tomo 6.

In Criminalibus non prorogatur Jurisdictioni Judicis incompetens, ex eo, quod non contradicente & sciente reo per vim inquisitionis reum deprehendit. fol. 8. n. 34.

Imò nec prorogaretur Jurisdictioni, si reus coram Juxta incompetente accusatus per errorem compareret. n. 35.

In Crimi-

In Criminalibus potest Jurisdictioni prorogari in præjudicium partium, non item in præjudicium Judicis competentis & ordinarij. n. 36. Pati modo convalidaretur Jurisdictioni, si in processu superveniret scientia incompetentiæ, & partes ratum haberent. n. 37.

Prospectus Servitus.

Tomo 1.

Est Jus, quo ita nobis licet in patentia & porrecta loca ex inferioribus & superioribus locis quaquaversum liberrimè ac longissimè prospicere, ut domino prædij servientis non liceat aliquid facere, quo vel aspectum cæli, vel prospectum gratiorem in viridaria, campum &c. auferat, nisi esset ad certum terminum limitata. f. 249. num. 171.

Protocolium.

Tomo 5.

Est summaria annotatio gesti actûs, memoria causâ facta, ex qua postea instrumentum in forma solenni conficiatur. f. 181. n. 553.

Ad hoc ut Instrumentum publicum prober, non requiritur productio Protocolli. f. 351. num. 395.

Illi actus, qui ex partium consensu suum robur habent, absque scriptura, non minus probantur per Protocolium, quam per Instrumentum publicum. n. 397. Nec est necesse, quod Protocolium fuerit propriâ Notarij manu scriptum, satis est fuisse subcriptum. f. 352. nu. 403. Quæ subcriptio etiam in Protocollo requiretetur, si ex characterè non constaret, esse scriptum à Notario. n. 404.

Si in Protocollo factæ sunt Cancellationes in substantialibus, opus est, ut ibidem annotetur, illas rectè factas esse. n. 405.

Ex duabus scripturis apud Notarium reperitis de eodem actu, illa præsumitur originalis, quæ est magis abbreviata. f. 353. num. 406.

Protocolium exhibere cogitur Notarius, quando de viribus Instrumenti inde confecti dubitatur. f. 353. n. 406.

Publicatio Processûs.

Tomo 5.

Publicatio processûs non est de substantia, & absque ea valeret sententia. f. 487. n. 1140.

Publicatio testium non legitime receptorum, et si de consensu partium, non validat depositiones. n. 1141.

Delegatus ad examen testium, non hoc ipso potest depositiones publicare. eod.

Absoluto citius examine testium unius partis, potest fieri publicatio quoad illos solum. n. 1142.

Publiciana Actio.

Tomo 1.

Si quis possessionem rei necdum præscriptæ amittit, datur illi Actio Publiciana ad recuperandam. *Christ. Haum. Repert.*

dam rem, quâ fingitur præscripsisse, ut possit vindicare. f. 468. n. 379. Jure Canonico datur etiam domino ob difficultatem probandi dominium. n. 380. & To. 5. f. 117. n. 156. Non datur adversus eum, qui rem titulo colorato acquisivit, excepto illo qui pro hærede possidet, cum revera hæres non sit, nam contra hunc datur, sicut & contra desinentem dolo malo possidere. n. 381. & seq. & to. 5. f. 117. n. 158.

Tomo 5.

Definitur: Actio Prætoria realis, quâ quis rem ab aliquo petit ex hac præcisè causâ, quod eam bonâ fide & ex justo titulo traditam accepit. f. 116. n. 152.

Fideicommissario conceditur ex speciali beneficio hæc actio, etiamsi rem nunquam possederit. n. 154.

Pueri.

Tomo 1.

Pueri etiam infantia proximi, incurunt excommunicationem Canonis. Si quis suadente. f. 18. n. 90. & seqq. idem de alijs Censuris dicendum. 92. quibus legibus universim obligentur, vide, *Lex*.

Pupillus.

Quomodo Pupillo possit substitui, vide, *Substitutio Pupillaris*.

Tomo 3.

Tam Masculi quam feminae usque ad Septimum annum dicuntur *Infantes*. Deinde Masculus usque ad 14. Femella usque ad 12. dicuntur *Impuberes*. Inde usque ad 21. vel Jure Bavar. usque ad 21. sunt *Minores*, seu *Minorenes*. Tempus ab infantia usque ad pubertatis initium dimidiatum, & inde dicitur *Infantia* vel *Pubertati proximus*. f. 33. n. 188.

Pupillus sine auctoritate Tutoris potest contrahendo alium sibi obligare, non tamen obligari civiliter. f. eod. num. 189. Quando est infantia proximus, ex consensu DD. nec naturaliter obligatur, sicut nec minorens in alienatione bonorum immobilium, ac mobilium pretiosorum conservabilium. n. 190.

Si Pupillus cum suo Tutore sine consensu Contrahatur, nullo modo obligatur, nisi factus sit locupletior. f. 34. n. 191.

Pupillus sine Tutoris auctoritate contrahens, & inde locupletior factus, obligatur solum naturaliter, non civiliter. f. eod. n. 194. Non factus locupletior, ne quidem naturaliter obligari videtur ad servandum contractum. n. 196.

Pupillus sine Tutoris auctoritate novare non potest. Quando autem dicitur in Jure, quod si quis stipuletur à pupillo sine tutoris auctoritate, animo novandi, fiat novatio, intelligendum est de novatione non consummata, sed attentata, quâ tollitur prius debitum, quia licet non substituat alia obligatio, substituit tamen debitor loco sui per delegationem personam (servatis servandis)

A 2

idoneam;

idoneam; ideo creditor sibi imputare debet, quod contentum promissione pupilli non requisiverit auctoritatem tutoris, vel fideiussorem. f. 38. num. 525. & seqq.

Plura de his vide, *Tutor*.
De Pupillarum rerum prescriptione, vide, *Prescriptionis materia incapax*.

Purgatio.

Tomo 5.

Purgatio vulgaris fieri solita per tactum aquae ferventis, vel ferri candentis, est à Canonibus prohibita. f. 470. n. 1053. Item fieri solita per Duelum. f. 471. n. 1054.

De Purgatione Canonica, vide, *Juramentum Purgationis*.

Q.

Quasi Contractus.

Tomo 4.

Quasi Contractus est tacita seu praesumpta conventio, ex qua mediante facto aliquo producitur obligatio. f. 343. n. 1102. ubi enumerantur species, quae sub propriis vocabulis videnda.

Quasi delictum.

De hoc vide, *Delictum, vel Quasi*.

Quaerela Inofficiosa.

Tomo 2.

Inofficiosum Testamentum est, quod certis personis immerito exheredatis, non officio pietatis factum videtur: cuius impugnandi remedium extraordinarium jure civili introductum est *Quaerela inofficiosa*, quae quis petit ejusmodi testamentum rescindi. f. 140. n. 613. Dicitur *Extraordinarium*, quia quamdiu ordinarium remedium superest, prius est usurpandum, cum quo tamen concurrere potest quaerela. eod.

Quaerela Inofficiosa est actio propriae dicta, & non mera imploratio Officij Judicis: multo minus est accusatio. f. 141. n. 614.

Quaerela Inofficiosa potest in eodem libello cum Hereditatis petitione cumulari. f. eod. n. 615.

Quaerela Inofficiosa ob causam exheredationis non probatam inter ascendentes & descendentes est jure novo sublata, & testamentum ipso jure est nullum, theoreticè rem examinando. f. 87. n. 384. & fufus f. 141. n. 616. & seqq. In praxi tamen videtur contrarium observari, & datur quaerela liberis non legitimè à patre exheredatis ob causam etiam non probatam, item in testamento matris vel avi materni praeteritis utriusque sexus tam emancipatis quam in potestate constitutis. Ratione posterorum non est opus quaerela, quia non possunt exheredari. 610.

Quaerela haec competit arrogatis & adoptatis à persona non extranea, adeoque ab ascendente. Liberis verò naturalibus illegitimis datur solum adversus matris, vel avi materni legitimis superest. f. 142. n. 621.

Quaerela datur parentibus adversus testamentum liberorum etiam emancipatorum, in quo praeteriti, vel iniquè exheredati sunt. f. eod. n. 622.

Q.

Casu quo quis exheredato filio patrem praeterit, si filius querelam movens obtinet, pater non habet querelam; si succumbat, pater admittitur tanquam praeteritus. Pari modo si filius legitimè exheredatus probaretur, nepos praeteritus non posset quidem testamentum nullum dicere, posset tamen querelam movere. f. eod. n. 623.

Quaerela non competit parentibus praeteritis in testamento militis actu militantis. f. 143. n. 624.

Quaerela datur fratribus & sororibus praeteritis, vel exheredatis, & turpibus personis institutis. f. eod. nu. 625. Rescisso autem testamento, etiam Nepotes ex fratre defuncto jure representationis admitterentur, non obstante, quod quaerela illis non concedatur: Sicut, etiam frater non possit movere querelam, quando contra solum patrem est commissa ingratitude exheredationis, rescisso tamen à patre testamento filij, frater unà cum patre succedunt. eod.

Quaerela transmittitur tam ad heredes suos quam ad extraneos, sed cum hoc discrimine, quod ad suos transmittatur etiam non preparata, ad extraneos verò non nisi ut preparata, v. g. per litem contestationem, per interminationem, per agnitam bonorum possessionem. f. 143. n. 626.

Quaerela instituitur adversus heredes, qui ex testamento hereditatem adierunt, sed non nisi post aditionem. f. eod. nu. 627. Aliquando proponitur per modum Exceptionis, si nempe exheredatus possidet, & haeres scriptus agit hereditatis petitione. eod.

Quaerela cessat in foro conscientiae, quando exheredatus sibi conscius est, quod causa exheredationis à se data sit, etiam si haeres eam probare non possit. f. 142. n. 619. & f. 144. n. 628.

Dissimulatione quaerelae per quinquennium, cessat quaerela respectu dissimulantis, & ejus portio accrescit alteri per querelam obtinenti. eod.

Si exheredatus titulo institutionis aliquid accipit, tunc omnia quaerela ad supplementum agendum est. eod.

R.

Rapina.

Tomo 1.

Rapina superaddit furto simpliciter violentam ablationem, nec sufficit, juridicè loquendo, coactio per metum sine violentia. f. 118. n. 263.

Est peccatum specie theologica distinctum à furto simplici. Ordinatè quidem Rapina est manifesta, potest tamen esse Nonmanifesta per accidens. Vocatur furtum improbum, seu qualificatum. f. 118. n. 264.

Ex Rapina datur actio *vi bonorum raptorum*, praetoria, partim Rei partim Pœnae persecutoria, quae quadruplum (cui res ipsa vel aestimatio inest) intra annum exigitur, post annum simplum. Adversus heredes non datur ante litem contestatam, sed conditio furtiva in simplum. f. 120. n. 269. Non

R.

Non liberatur à pœna raptor, etiam si rem ante sententiam sponte restituat. f. 121. n. 271.

Tomo 6.

Rapinae malitiosa pœna solet esse gladij, & vel unus actus sufficit. f. 183. n. 537.

Neque Nobilitas, neque parvitas materiae excusat. n. 548.

Eadem pœna plectitur, qui quidem non adhibita vi, sed solo metu adigit viatorem, ut sponte tradat. n. 539. Probabiliter nec minuenda illi pœna, qui in domibus, vel villis praedatur, & rapinam facit. n. 540.

Raptus.

Tomo 6.

Raptus crimen committitur, cum femina honesta libidinis explendae (est non expletæ) causa, vi de loco in alium locum moraliter diversum abripitur. fol. 183. n. 541. & fol. 185. n. 550.

Raptus pœna est ultimum supplicium, etiam adjuvantium, & bona eorum adjudicantur domino raptæ. fol. 183. n. 542.

Jure Ecclesiastico irritatur illius cum rapta matrimonium, dum est in potestate raptoris. tenetur eam dotare, sive ducat sive non. fol. 184. n. 543.

Ex Ord. Crim. Carolina, qui alieni suam uxorem, aut honestam virginem contra mariti aut legitimi patris voluntatem inhonestè abducit, est haereticus, accusante patre aut marito, punitur ut raptor. n. 544.

Raptor Monialis capite plectitur, & ejus bona adscribuntur Monasterio stupratæ. si consensit, in arctius Monasterium detruditur. n. 545.

Secundum Carol. Ord. non excusat à pœna ordinaria, si mulier dicat, se consensisse, sed in vitis parentibus rapta est libidinis causa. n. 546. & seqq. Si mas maritum rapiat explendae libidinis causa, punitur non quidem ut raptor, sed de vi publica. n. 548.

Quodsi femina virum rapiat, punitur pœna Raptoribus constituta. n. 549.

Qui reperet meretricem jam ad penitentiam conversam, puniendus esset ut raptor, non item, sed arbitrariè, qui non conversam, sed in vitam. fol. 186. n. 552.

Rationes, Seu Libri Rationum.

Tomo 5.

Rationes aliae sunt publicae, hoc est factæ auctoritate publicæ: aliae privatae. fol. 344. n. 317.

Libri Rationum conscripti ab eo, cui publicæ auctoritatis officium conscribendi Rationes commissum est, ut sunt Argentarij, Nummularij, plenè probant non minus quam Scriptura Notarij. f. 366. n. 481.

Liber Rationum alicujus privati, probat plenè contra scribentem ejusque heredem. f. 381. n. 556. Scheda tamen separata à Codice non nisi semiplenè. n. 557.

Christ. Flamm. Repert.

Da 2

Reconventio

Pro scribente non probat plenè, nisi aliunde firmitatem accipiat. n. 558.

In Capitulis inter se non connexis sed disparatis, potest quis approbare unum articulum contra scribentem, & reprobare aliud Capitulum pro scribentem, vide n. 560. & seqq. Denique Judicis arbitrio relinquendum, an existimet parum fidem habendam libro Rationum tam quoad Capitula contra scribentem, quam pro scribente, si sint de eodem negotio, licet non uno contextu scripta. n. 565.

Quando ille contra quem Liber Rationum producitur, nec expresse, nec tacite opponit aliquid contra producentem aut librum, censetur tacite fateri vera esse quae continentur, nec potest revocare, nec Judex aliter judicare. fol. 383. n. 565.

Liber Rationum conscriptus ab eo, qui ex officio alicujus bona administrat, plenè probat pro scribente, observatis observandis, quae vide n. 567. & seqq.

Liber Rationum à Socijs, vel uno Sociorum à ceteris ad hoc approbato, imò & ab Insitore ad hoc praeposito conscriptus, & verisimilium continens, plenè probat interfectos etiam pro scribente. f. 384. n. 572.

Extra casus recensitos saepe probat Liber Rationum semiplenè, concurrentibus adminiculis arbitrio Judicis aestimandis, quae vide n. 573. & seqq.

Rebellio.

De hujus pœna vide, *Majestatis lese crimen*.

Reconventio.

An Clericus possit apud Judicem Laicum reconveniri, vide, *Jurisdictio Ecclesiastica & Secularis*.

Tomo 5.

In causa Reconventionis tenetur Procurator Principalem defendere. f. 167. n. 458.

Reconventio definitur: Actio à Reo convento adversus Actorem, durante conventionis Judicio sub eodem Judice, parique passu agitata. f. 247. n. 338.

Reconventio propriae dicta faciendae est ante litem contestationem, vel saltem in continentia ante juramentum calumniae, & non ex intervallo, cui proinde in continentia post litem contestatam & responso rem ad libellum actoris factam, actor respondere debet. f. 247. n. 339. Dummodo causa reconventionis possit à tali Judice tractari. f. 248. n. 343. Quodsi reconventio fiat in majore quantitate, quam conventio, & excedat alioquin Jurisdictionem Judicis, nihilominus poterit de illa judicare. n. 344. Nec impeditur Reconventionis Judicium per appellationem Actoris, postquam succubuit in causa conventionis. n. 345.

Si Actor Reconventus desisteret ab agendo, cessaret etiam reconventio. n. 346.

Reus contumax non posset reconvenire Actorem, qui abusive seu fictione juris litem contestatus est. n. 347.